

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 928097/7

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד גילה נפתלין ועו"ד תהילה כהן וטו"ר לימור מרים חגג וטו"ר קטי קלרה אייזש ביסראור)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אברהם יצחק וייס)

הנדון: קביעת סמכות שיפוט בתביעת גירושין כששני הצדדים אזרחי ותושבי חו"ל והבעל סרבן גט בחו"ל

החלטה

בפנינו תביעת גירושין כרוכה של התובעת.

הצדדים חלוקים בשאלת סמכות בית הדין בתיק זה, מאחר והצדדים אינם תושבי ישראל ואזרחיה.

ונזכיר האמור בסיומה של החלטת בית הדין מיום י"ז באדר ב' תשע"ט (24.3.19):

ובכן, בית הדין חש כי התיק לא מתקדם לקראת פתרון בהסכמה. נראה כי הבעל לא מגיב כמבוקש, כן ניכר כי מדי פעם הוא הולך "אחורה" בתיק (כגון הצהרתו היום כי ספק האם יסכים היום לשלושת הדיינים בבית הדין של הרב הרבסט), ובית הדין לא יוכל להמשיך בניהול הליך זה בדרך של פישור וגישור.

משכך, ככל שלא תוגש כל הסכמה עד פסח, בית הדין יחל לדון לגופה של תביעת הגירושין הכרוכה שבפנינו.

ייקבע מועד דיון בהרכב מלא לאחר פסח (תואם מועד דיון עם באי כוח הצדדים).

ברם, במידה ותוגש הסכמה בין הצדדים עד לפגרת פסח, בית הדין ישקול לאשרה.

ואולם, ככל שלא תושג הסכמה עד לפגרת פסח, אזי הבעל פטור מלהגיב לבית הדין אודות העניינים שהתבקשה תגובתו עליהם, שהרי בכל מקרה נחל לדון בגופה של תביעה לאחר הפסח (במידה ותעלה טענת סמכות, בית הדין ידון בכך טרם הדיון בגוף התביעה).

ברם, למעשה לא הושגה הסכמה, וקיים צורך לדון בתביעה לגופה, אך הצדדים חלוקים בשאלת סמכות בית הדין בתביעת הגירושין של האישה, כאמור.

ונציג וטענות הצדדים באשר לכך, כפי האמור בהחלטת הבית הדין מיום ז' באייר תשע"ט (12.5.19):

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טוענת באת כוח התובעת: בא כוח הצד השני טוען שאין לבית הדין סמכות. אך יש לבית הדין סמכות מכוח שני סעיפים לחוק השיפוט, ראשית סעיף 9, מכוח הסכמת הצדדים, ובאמור בפרוטוקול בית הדין הגדול מיום 11.12.17 והחלטת בית הדין הגדול מיום 13.12.17, שם נאמר בהחלטה כי "לבקשת הבעל, יעביר הרב רלב"ג שליט"א את הטענות לבית הדין הגדול, שיכריע בעניין הסכם הגירושין". לאחר משא ומתן הסכימו הצדדים לפנות לבית הדין של הרב רלב"ג, והוא יעביר את הטענות לבית הדין הגדול, שהוא יכריע בתביעת הגירושין. זאת לבקשת הבעל. גם בפרוטוקול הדיון נרשם שלבקשת הבעל יעביר הבעל את הטענות לרב רלב"ג כדי שבית הדין הגדול יכריע בהסכם הגירושין. בסעיף ג להחלטה נאמר שעל הצדדים לפנות לרב רלב"ג, ובסעיף ג להחלטה נאמר, "ככל שהצדדים לא יסכימו לסידור הגט בפועל, מבוקש מהרה"ג אריה רלב"ג להמציא את טענותיהם לבית הדין הגדול, להמשך הטיפול בתביעת הגירושין". כל ההליך היה בהסכמת ולבקשת הבעל.

ההחלטה הנ"ל והפרוטוקול הנ"ל הומצאו לבית הדין.

בית הדין מציין אף את האמור בסעיף ה' להחלטת בית הדין הגדול שם, כי "בית הדין רואה חשיבות מיוחדת לאור התקדמות במשא ומתן עם קבלת הסכמת הצדדים לשמיעת הטענות והעברת הטיעונים להמשך טיפול בית הדין הגדול".

ממשיכה באת כוח התובעת: אפנה לתגובת בא כוח הבעל מיום 21.1.18 סעיף 18 שם, שכתב שההצעה שעלתה על ידי בית הדין, עליה הסכימו הצדדים, היתה, כי הצדדים יפנו לרב רלב"ג בארה"ב על מנת לשמוע את טענותיהם, ולאחר מכן יפנה הרב רלב"ג את טענות הצדדים לבית הדין על מנת שבית הדין יכריע בעניין". כך שגם בא כוח הבעל מודה שההליך היה בהסכמה, וזה היה לבקשת הבעל, ושואם לא יצליח הרב רלב"ג להביאם להסכמה, הוא יביא את הטענות לבית הדין בישראל כדי שיכריע בתביעת הגירושין. הבעל השתמש אז בבית הדין כדי להיפגש עם אשתו ישירות, היה קשה לאישה לעמוד בכך, והוא ניצל מצב זה, ואחד התנאים שלו היה שלא יופיע טוען רבני, אך הוא בא עם טוען רבני, דיבר עמה שעתים בתוקפנות, וניצל את ההליך בבית הדין כדי להטיח באישה האשמות, ועכשיו עוד מעז לומר שאין סמכות לבית הדין? לאחר שההליך היה בהסכמתו?

וממשיכה באת כוח התובעת, גם מכל סעיף 4 א 1 יש סמכות לבית הדין, מכח סעיף 4 (א) (א) 1, שמקום מושבו של הנתבע בישראל. וכן סעיף ו', שמרכז חייו של הנתבע זה מקום מושבו. יש ציטוט של בג"ץ חג'ג' שאומר שעוצמת הזיקה, תיגזר מנסיבותיו של כל עניין, ומהצורך להושיע את מי שאין לו מושיע. והאישה כבר עשר שנים פרודה מבעלה, ויש פסקי דין רבים בחו"ל ובארץ, פסקי דין שהבעל חייב לגרש את אשתו. כולל פסק דין שהאדמו"ר מבעלז חתום עלו.

הוצג פסק דין מבית הדין בעלז בארה"ב, מיום כ"א בטבת תשע"ז, בו נאמר שהאישה כלואה בעגינותה כבר כשמונה שנים מלאות צער סבל ובדידות, ושעל הבעל לבוא ולתת גט לאשתו ושלא יוסיף לעגן אותה עוד, ושמי שיש לו חלק בעיכוב הגט במישרין או בעקיפין, הרי הוא מסייע לדבר עבירה, מרבה מחלוקות וגורם צער ועגמת נפש נוראה לבת ישראל ועונשו רב.

מוסיפה באת כוח התובעת: באשר להסכמה, חשוב להדגיש כי בפרוטוקול הדיון בבית הדין הגדול מיום 11.12.17, בשורה 62-73, נרשמה ההסכמה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

של הצדדים, ושם נאמר שהבעל וכן האישה הסכימו להצעה זו, ובהמשך הוצע לסדר את הגט באמצעות הרב רלב"ג, ולאחר מכן נאמר שהבעל חזר בו מההסכמה הנ"ל והתנה את הסכמתו לכך שהוא יראה את הילדה, ובית הדין הציע שהרב רלב"ג ישלח את טענות הצדדים לבית הדין הגדול כדי שיכריע הוא, והבעל הסכים לכך, כאמור בפרוטוקול שם.

ומוסיפה באת כוח התובעת: בכל פעם שהגענו לפה, היו תנאים חדשים מאת הבעל, זהו תיק עגינות קשה, שהבעל פרוד מאשתו כבר עשר שנים ומתעתע בה, ויש לשקף זאת לבית הדין. יש להביא לבית הדין את זעקת האישה. הבעל רועה זונות והאישה בחלה מהתנהגות סדיסטית ואלימות מינית קשה כלפיה ואמר אצל הרב רלב"ג כי עשרים שנה הוא לא ייתן לה גט. הוא בעל אכזר ומעגן.

ומפרט לבית הדין זיקות של התושבות של הבעל: הבעל בנערותו בשנים 92-96 למד בישראל. לאחר החתונה הם הגיעו עשרות פעמים לארץ, הבעל אמר לבית משפט כי היה בארץ 50 פעם, יש תמליל. בשנים 08-09 במשך 20 חודשים הבעל האישה והילדים התגוררו בארץ. גם כשהם גרו בארה"ב, הבעל טיפל בעצמו ביועצים מישראל ורופאים מישראל, קופת החולים שלו הייתה בארץ, היה לו מספר זהות של תושב ארעי, גם לאחר הפירוד, הבעל הגיע לארץ לעיתים תכופות, אף את מסיבת הבר מצוה של הבן הוא ערך בישראל. הוא קנה מקום בבית כנסת הגדול של בעלז בירושלים. יש להם שני ילדים ועכשיו עוד אחד, שילמדו בארץ, כל שבעת אחיו ואחיותיו של הבעל גרים בארץ. הרבה משפחה. הבעל ביקש בעבר כי הרב שפרן יכריע בתביעה. יש לו רכוש בארץ, שרשום כנראה על שם אחיו, וזה בחקירה עכשיו.

מגיב בא כוח הבעל: נמסר לי שהצדדים קרובים להסכם.

בית הדין הבהיר כי לאור החלטה המצוטטת מעלה, אין לכך משמעות בשלב זה של התיק.

ומוסיף בא כוח הבעל: אין פה עגינות, רק כסף וראיית הילדה. הטענה לפי סעיף 9 לחוק מתבססת על החלטת בית הדין הגדול והפרוטוקול, אך שם ההליך נסוב על עיכוב היציאה של האב, ולא על הגירושי. הוציאו הסכמות מהאב בטלפון. בסעיף 18 שלי, תיארתי מה היה עם הרב רלב"ג. ברם בית הדין שם לא התכנס, הילדה לא הגיעה. הרב רלב"ג לא השיב על כך שלא היה לו הרכב. כך שהסכמת האב הייתה [...] והרב רלב"ג הוציא מכתב. לכן בית הדין הגדול לא עשה עם זה שום דבר, כך שההסכמה לא יצאה לפועל.

ומוסיף: אילולי התיקון, סעיף 4 לא רלוונטי, כי בית הדין הגדול כתב שאין סמכות, אם האיש לא תושב ישראל ואין לו כל זיקה לארץ, שהרי לכל חסידות יש זיקה לארץ. אם יתברר שהם גרו פה כמה שנים, אולי יש סמכות לבית הדין, אך שיציגו מסמכים לכך. בפסק הדין של בית הדין האזורי, נרשם משנת 2015, ומשנת 2017, הבעל מוכן לגרש, הבעל צייט דינא, ולכן אין כאן עגינות, ועל האישה להגיע לבית הדין לקבל גיטה. חתום על ידי הרב אברג'ל. לא ערעורו על החלטה זו. ומיום 7.12.17 כתב בית הדין האזורי על ידי הרב אברג'ל, כי האישה לא עגונה ויכולה לקבל את גיטה. וכתב ששני הצדדים תושבי ארה"ב ומתגוררים שם, כולל התובעת. למעשה לא כתב שאין סמכות לבית הדין. אם יוצגו אסמכתאות לזיקה, נתמודד עם כך.

ובאשר לסעיף 4 ב לחוק, מגיב: באשר לסעיף 3 לחוק, ניתן להביא אישור מכל בית דין שרוצים. אין בית דין אחד שהיה שטר בורות שקבע שהבעל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חייב לתת גט לאשתו, ונהפוך הוא, שני בתי דין עם הסכם בוררות, קבעו שהבעל לא חויב במתן גט והאישה מסרבת תקבל את גיטה. בית הדין של הרב הרבסט, קבע שאסור לקרוא לבעל מעגן, ושהבעל לא סרבן גט. יש עוד בית דין אחר, של בעלז, שם התקיימו דיונים, היה הליך בוררות עם הסכם בוררות שלא נחתם. יש פסיקה והחלטות מה קורה כשיש הסכמה בלי שטר, בית הדין היחידי בארה"ב שנחתם שם שטר בוררות קבע שהבעל לא סרבן גט. המכתב של האדמו"ר מבעלז, אין ספק שמכתב זה לא נעשה על ידי בית דין, והבעל לא חייב להם. במכתב בית הדין בעלז משנה אחר כך, משנת תשע"ח, הם ביטלו את המכתב הראשון של בעלז, כי נודעו להם דברים שהם לא ידעו קודם. ומפנים את הצדדים לבית הדין ניו יורק.

בית הדין בירר עם באת כוח האישה האם יש מכתב נוסף מבית דין אחר בארה"ב באשר לכך שעל הבעל לגרש את אשתו, והיא מוסיפה שיש עוד פסקי דין נוספים.

מציגה באת כוח האישה לבית הדין החלטות מבתי דין שונים, בהם נרשם כי הבעל מסרב לבוא לדין או מעגן את אשתו או שעליו לגרשה.

עד כאן מתוך טענות הצדדים באשר לכך שהושמעו בדיון שהתקיים.

וכך נרשם בסיומה של החלטת בית הדין הנ"ל:

ובכן, בית הדין סבור כי מרכז הכובד בתיק זה הוא סעיף 1ב4 (2) (3) לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), ונצטט האמור שם:

1ב4. (א) בלי לגרוע מסמכויות השיפוט לפי סעיף 1 וסעיף 4א, לבית דין רבני יהיה שיפוט ייחודי בתביעת גט לפי דין תורה שהגישה אישה יהודיה נגד אישה יהודי, אף אם לא מתקיימות לגביהם הזיקות המנויות בסעיף 4א(א), ובלבד שהנישואין נערכו על פי דין תורה והאישה לא קיבלה גט מנישואין אלה בבית דין מחוץ לישראל, ומתקיים אחד מאלה:

(1) במקום מושבו של הנתבע או במקום מושבה של התובעת אין בית דין שניתן לערוך לפניו גט לפי דין תורה מחוץ לישראל (בחוק זה – בית דין מחוץ לישראל); לעניין זה, הגישה האישה בקשה לעריכת גט לפני בית דין מחוץ לישראל, לא תישמע טענה כי אין בית דין שיכול לערוך גט לפי דין תורה אלא אם כן קבע בית הדין שאליו הוגשה הבקשה כי אינו יכול לערוך גט לפי דין תורה;

(2) האישה הגישה בקשה לעריכת גט לפי דין תורה לבית דין מחוץ לישראל והאיש לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים מיום שזומן על ידי בית הדין כאמור;

(3) בית דין מחוץ לישראל קבע שהאיש ייתן גט לאשתו, ואולם על אף מאמץ סביר לאכוף את החלטת בית הדין באמצעים המשפטיים והדתיים הקיימים באותה מדינה, הגט לא ניתן במשך שישה חודשים מיום שקבע בית הדין כאמור.

(ב) לתביעה המוגשת לפי פסקה (2) או (3) של סעיף קטן (א), תצורף החלטת בית הדין מחוץ לישראל בדבר התקיימות הנסיבות שבשלהן התעורר הצורך בהגשת תביעה לגט לבית הדין הרבני בישראל, אלא אם כן בנסיבות העניין יש קושי לצרף החלטה כאמור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עם כך יהיה על הצדדים בעיקר להתמודד.

נעיר כי בא כוח הנתבע מבקש השלמת טענותיו בפני בית הדין, ובית הדין הבהיר לו כי בדיון זה לא יוכל לשמוע את סיום טענותיו, אולם יחלט על הדרך בו יוכל להשלים את טיעונו.

ובכן, בית הדין מאפשר לצדדים להגיש בכתב את השלמת טענותיהם ואת סיכומיהם בשאלת סמכות בית הדין בתביעת הגירושין של האישה, וזאת בתוך ארבעה עשר יום.

דף השלמת הטענות והסיכומים לא יעלה על שלשה עמודים, בגודל אות וגופן המקובל.

לאחר קבלת החומרים, בית הדין ישקול החלטתו בשאלת סמכותו בתביעת הגירושין של התובעת.

עד כאן מתוך ההחלטה הנ"ל.

ואכן, הוגשו טענות וסיכומי שני הצדדים.

טענות וסיכומי התובעת

ואלו תמצית טענות וסיכומי התובעת הרלוונטיים והאמורים במסגרת דף הצגת טענותיה וסיכומיה והרלוונטיים לנדרש:

א. זו עגינות קשה, כאשר במשך עשר שנים מנסה התובעת להתגרש מהנתבע, והבעל מתעתע בה.

ב. אין ספק שהצדדים עומדים בתנאים שמציב החוק לקניית סמכות בית הדין הרבני בישראל.

ג. תכלית סעיף 1ב4 לחוק השיפוט מתקיימת בתיק זה.

ד. כן מתקיים פה התנאים האמורים בסעיפים 1ב4 (א) (2) (3).

ה. התובעת הגישה לפני כמה בתי דין באמריקה תביעות גירושין כנגד הבעל, במשך עשר שנים נעשו ניסיונות רבים בבית הדין באמריקה כדי שהנתבע ייתן את הגט אך ללא הועיל.

ו. כן התקיימו התנאים לפי סעיף 1ב4 (ג) (1) (2) כולל ניסיון לקבלת גט אזרחי.

טענות וסיכומי הנתבע

ואלו תמצית טענות וסיכומי הנתבע הרלוונטיים והאמורים במסגרת דף הצגת טענותיו וסיכומיו והרלוונטיים לנדרש:

א. אין פה עגינות של ממש, ראב"ד בית דין פה קבע כך.

ב. הצדדים יהודים, אזרחי ארה"ב, שנישאו בארה"ב.

ג. בין הצדדים מתנהלים הליכים בארצות הברית וכן בישראל.

ד. הנתבע לא יתייחס בעניין תנאי הזיקה של הצדדים לישראל בהתאם לנימוקים האמורים בסיכומיו.

ה. בין הצדדים התקיימו הליכי בורות בשלושה בתי דין כפי המפורט בסיכומים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ו. אמנם לא מינו הצדדים את הדיינים האלו כבוררים אך ניתן לקיים הליך מכוח הסכמה שבהתנהגות.

ז. אין הסכמה בין בתי הדין שבפניהן היו הצדדים באשר לחיוב גט, כך שלא ניתן לקבוע כי הקבוע בחוק שהבעל לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים אכן מתקיים.

ח. בית הדין הרבני בישראל כבר קבע שהבעל מוכן לתת גט לאשתו ואין כאן עגינות ועל האישה להגיע לבית הדין שם לקבל את הגט.

ט. כתב התביעה של התובעת לגירושין לא הומצא כדין לצד השני.

י. אמנם לפני למעלה משנתיים פתחה התובעת תביעת גירושין כרוכה בפני בית הדין אבל מאז לא פעלה כלל.

יא. לא מתקיים התנאי הקבוע בחוק כי התובעת פעלה בשקידה ראויה לעריכת הגירושין בחוץ לארץ.

דיון והכרעה

ובכן, כאמור בהחלטה המצוטטת מעלה, מרכז הכובד בתיק זה הוא סעיף 1ב4 (2) (3) לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), ונצטט האמור שם:

1ב4. (א) בלי לגרוע מסמכויות השיפוט לפי סעיף 1 וסעיף 4א, לבית דין רבני יהיה שיפוט ייחודי בתביעת גט לפי דין תורה שהגישה אישה יהודיה נגד אישה היהודי, אף אם לא מתקיימות לגביהם הזיקות המנויות בסעיף 4א(א), ובלבד שהנישואין נערכו על פי דין תורה והאישה לא קיבלה גט מנישואין אלה בבית דין מחוץ לישראל, ומתקיים אחד מאלה:

(1) במקום מושבו של הנתבע או במקום מושבה של התובעת אין בית דין שניתן לערוך לפניו גט לפי דין תורה מחוץ לישראל (בחוק זה – בית דין מחוץ לישראל); לעניין זה, הגישה האישה בקשה לעריכת גט לפני בית דין מחוץ לישראל, לא תישמע טענה כי אין בית דין שיכול לערוך גט לפי דין תורה אלא אם כן קבע בית הדין שאליו הוגשה הבקשה כי אינו יכול לערוך גט לפי דין תורה;

(2) האישה הגישה בקשה לעריכת גט לפי דין תורה לבית דין מחוץ לישראל והאיש לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים מיום שזומן על ידי בית הדין כאמור;

(3) בית דין מחוץ לישראל קבע שהאיש ייתן גט לאשתו, ואולם על אף מאמץ סביר לאכוף את החלטת בית הדין באמצעים המשפטיים והדתיים הקיימים באותה מדינה, הגט לא ניתן במשך שישה חודשים מיום שקבע בית הדין כאמור.

(ב) לתביעה המוגשת לפי פסקה (2) או (3) של סעיף קטן (א), תצורף החלטת בית הדין מחוץ לישראל בדבר התקיימות הנסיבות שבשלהן התעורר הצורך בהגשת תביעה לגט לבית הדין הרבני בישראל, אלא אם כן בנסיבות העניין יש קושי לצרף החלטה כאמור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ואכן, בנסיבות תיק זה מתקיימים התנאים האמורים כדי שלבית הדין הרבני תהיה סמכות שיפוט ייחודית בתביעת גט לפי דין תורה שהגישה אישה יהודיה נגד אישה היהודי כשהנישואין נערכו על פי דין תורה והאישה לא קיבלה גט מנישואין אלה בבית דין מחוץ לישראל (ודי באחד מהאמורים להלן, כאמור בחוק): האישה הגישה בקשה לעריכת גט לפי דין תורה לבית דין מחוץ לישראל והאישה לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים מיום שזומן על ידי בית הדין כאמור; וכן כי בית דין מחוץ לישראל קבע שהאישה ייתן גט לאשתו, ואולם על אף מאמץ סביר לאכוף את החלטת בית הדין באמצעים המשפטיים והדתיים הקיימים באותה מדינה, הגט לא ניתן במשך שישה חודשים מיום שקבע בית הדין כאמור.

בנוסף, וכפי הנדרש בחוק, לתביעה המוגשת צורפו החלטות בית הדין מחוץ לישראל בדבר התקיימות הנסיבות שבשלהן התעורר הצורך בהגשת תביעה לגט לבית הדין הרבני בישראל.

ונפרט.

לבית הדין הוצגו מסמכי בית דין חו"ל (ארה"ב) וכן מישראל, מהם עולה כי הבעל אינו משתף פעולה עם בתי דין בחו"ל וכן כי הוא מעגן את אשתו ומסרב לגרשה חרף החלטות בתי דין בחו"ל (ארה"ב) כי עליו לגרש את אשתו.

ונצטט להלן מתוך פסקי דין אלו (או מכתבי בתי דין בארה"ב) שהוצגו בפנינו.

ראשית נצטט מתוך פסק דין של בית הדין "נטעי גבריאל", מיום כ"ט בכסלו תשע"ז:

"בהתאם לשטר בוררות שנחתמו ע"י הצדדים [...] דעת בית הדין שהבעל יגרש את אשתו בגט פיטורין כדת משה וישראל ללא תנאים תיכף ומיד בלי שום עיכוב ושהיות, ולא יוסיף עוד לעגן את אשתו".

כן נצטט מתוך מכתבו של בית הדין "נטעי גבריאל", מיום ט"ז בכסלו תשע"ח:

"לפי פסק דין של רבני בית דיננו שקבלו עליהם הצדדים, על [נ'] לתת גט לאשתו תיכף ומיד ללא שהיות, נשלח ע"י בד"ץ [...] למר [נ'] שלוש התראות לבוא לתת גט לאשתו, כמו כן שלחו לו הזמנה להופיע לפני בית הדין הנ"ל, ומאחר שלא התייחס להנ"ל כלל, הוציאו כתב סירוב כנגדו [...]. נפשי בשאלתי ובקשתי לעשות הכל כדי לשחרר האישה העגונה מכבלי העיגון בה יושבת כבר כתשע שנים".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ "בצדק תשפוט" מיום י"ד בטבת תשע"ז:

"על הבעל לתת גט פיטורין לאשתו כדת משה וישראל מרצונו הטוב תיכף ומיד בלי שום עיכוב ותנאים, כי כבר אישרו הצדדים בפנינו כי אינם מעוניינים לגור ביחד".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ "קהל מחזיקי הדת" בארץ ישראל מיום ז' באב תשע"ח:

"באנו בזה לדאבוננו הרב, על דבר [נ'] מבארא פארק, אשר מעגן את אשתו זה תשע שנים, ועל אף קריאת הרבנים [...] עדיין מתעקש שלא ליתן גט לאשתו... ו[נ'] מעכב את הגט באמתלאות הצעת [...]".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ מיסודו של כולל הרבנים, מיום כ"ו באלול תשע"ד, ששלחו מכתבים לבעל לבוא אליהם לדין, ולא בא, ולאחר פירוט העניין, כתבו:

"לכן, לדעת בית דיננו הח"מ, הרי הנתבע ר' [נ'] בעלך הנ"ל, הוא מסרב לעמוד לדין תורה כדין, ולאור זה אנו מוציאים כתב סירוב נגדו [...] ולהיפך,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כל מי שמסייע לו להמשיך סירובו לעמוד אצל בין דין כאן, הרי הוא מסייע בידי עוברי עבירה".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ "מחזיקי הדת" ארה"ב, מיום כ"א בטבת תשע"ז, תחת הכותרת "קריאת קודש":

"[...] וכבר פסקו חברי הבית דין שהבעל יגרש את אשתו [...] תיכף ומיד בלי שום עיכוב ושהיות, ולא יוסיף עוד לעגן את אשתו [...] כי חוב גמור הוא שהר' [נ'] יתן גט לאשתו [...] והיות והבית דין פסק הצעת פשרה שבה מקבל הבעל את כל דרישותיו, והאישה יושבת כלואה בעגינותה זה כשמונה שנים מלאות צער סבל ובדידות, על כן הננו מגלי דעתנו כדלהלן – על ר' [נ'] לבוא לפני בית דין תיכף ומיד כדי לתת גט פיטורין לאשתו ללא שום עיכוב ושהיות וח"ו לא יוסיף לעגן אותה עוד [...]".

על מכתב זה חתומים רבנים רבים מבית דין בעלז, ואף האדמו"ר מבעלז עצמו חתום בסוף המכתב.

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ "מחזיקי הדת" בארץ ישראל מיום י"א בטבת תשע"ז:

"נחרדנו לשמוע אודות גודל הצער והכאב והמהומה מפרשת העיגון של מרת [מ'] תחי', שכבר מתעגנת שנים רבות [...] ועל כן הננו בזה להבהיר דעתנו דעת תורה שחוב גמור הוא שהר' [נ'] יתן גט לאשתו [...]".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ קהל "מחזיקי הדת" ארה"ב מיום י' בניסן תשע"ז:

"לדאבוננו הרב, הגענו להמצב בסכסוכים שבין האישה מרת [מ'] שתחי' אשר זה שמונה שנים שהמה פרודים, ותובעת מבעלה מר [נ'] גט פיטורין, והוא מסרב לה. ואף ששלחנו לו שלשה הזמנות, ועוד התראה אחרונה, וגם קראנו לו לבוא לבית הדין לדון עמו בדבר הנ"ל, והוא לא שית לא להזמנות ולא מכתבים, וכן לא שית לבו לכמה הזמנות לדין תורה מבתי דין אחרים בעבר. והכל ללא הועיל [...] לכן אין לנו הברירה רק להתנהג כהלכה, ולהכריז בשער בת רבים ובפרט לחברי קהילתנו על מר [נ'] שהוא בגדר 'מסרב לדין תורה' [...] ואנו מקווים שבעתיד יתעורר לב הנ"ל לשוב וליתן גט פיטורין לאשתו, ולהתנהג כיהודי כשר המציית דינא".

כן נצטט מתוך מכתב בד"ץ שע"י קהל "מחזיקי הדת" ארה"ב (ללא תאריך):

"אנו מצהירים בזה דעתנו דעת תורה, על דבר הפירוד שבין הבעל ר' [נ'] נ"י לבין אשתו מרת [מ'] שתחי', שזה נמשך עבר יותר מד' שנים [...] לכן דעתנו, שהבעל ר' [נ'] נ"י יתן גט פיטורין לאשתו הנזכרת תיכף ומיד בלי שום עיכוב, כמבואר בפוסקים [...] נקוה שהבעל בע"ה יציית לדברינו אלה הנאמרים באמת ובצדק וביושר".

הרי שכבר גילו דעתם ופסקו בתי דין בארה"ב ובישראל, כי הנתבע דנן אינו משתף פעולה עם בתי הדין בארה"ב ועם החלטותיהם, וממשיך לעגן את אשתו אף שנפסק כנגדו שהוא חייב לגרש את אשתו.

ומסקנת הדברים ברורה – סעיפי החוק המדברים על מצב בו:

"האישה הגישה בקשה לעריכת גט לפי דין תורה לבית דין מחוץ לישראל והאיש לא התייצב לפני בית הדין במשך ארבעה חודשים מיום שזומן על ידי בית הדין כאמור; וכן כי בית דין מחוץ לישראל קבע שהאיש ייתן גט לאשתו, ואולם על אף מאמץ סביר לאכוף את החלטת בית הדין באמצעים

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

המשפטיים והדתיים הקיימים באותה מדינה, הגט לא ניתן במשך שישה חודשים מיום שקבע בית הדין

ללא ספק מתקיימים בנידון דנן, ומשכך, אין ספק כי תביעת הגירושין בתיק זה היא בסמכותו הייחודית של בית הדין הרבני האזורי בישראל.

נדגיש כי שאר הטענות באשר ללקות פרוצדורלית, לא נמצא בהם כדי לשנות מהאמור, ואף כתב התביעה של התובעת לגירושין מצוי בתיק כבר מיום כ"ג בניסן תשע"ו (1.5.16), וכל אחד יכול היה לצפות בו עד היום.

מסקנה

לאור כל האמור, בית הדין קובע כי לבית דין דנן הסמכות לעסוק בתביעת הגירושין שהגישה התובעת נגד הנתבע, ומשכך, ייקבע מועד מוקדם ככל האפשר בתיק, לדיון בתביעת הגירושין של התובעת.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ד באייר התשע"ט (29/05/2019).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה